

ژورنال

شماره ۷۷۰

سردبیر این شماره: کیوان جاوید

۳۰ ژوئن ۲۰۲۴ - ۱۰ تیر ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

احمد رضا جلالی را دریابیم؛ جانس در خطر است

کیوان جاوید

رکورد طلاق

منظر دریاکناری

فرانسه: چاره‌ای جز نبرد خیابانی نیست

پتی دبونیتاس

کشتار مردم در کنیا به جرم اعتراض به فقر

سیاوش آذری

احمد رضا جلالی را دریابیم؛

جاننش در خطر است

کیوان جاوید

روز شنبه ۹ تیر، ویدا مهران‌نیا، همسر احمد رضا جلالی، زندانی محکوم به اعدام در ایران در پیامی در شبکه ایکس نوشته است: "روز چهارم اعتصاب غذای احمد رضا جلالی در زندان اوین، در حالی که وضعیت جسمانی او بسیار ضعیف است جاننش به شدت در خطر است."

احمد رضا جلالی، شهروند ایرانی - سوئدی که در بهار ۱۳۹۵ در زمان ریاست جمهوری حسن روحانی به دعوت دانشگاه‌های تهران و شیراز به ایران سفر

کرده بود سه روز پیش از بازگشت به سوئد بازداشت شد.

احمد رضا جلالی روز چهارشنبه ششم تیرماه، چند روز پس از مبادله دو شهروند سوئدی با حمید نوری، قاتل زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷، اعتصاب غذا را در زندان اوین آغاز کرد. دو روز پس از آن مبادله، در مکالمه تلفنی ضبط شده او از داخل زندان اوین تهران با همسرش، نخست‌وزیر سوئد را خطاب قرار داده و از اینکه در تبادل زندانی اخیر "تنها" گذاشته شده است، از دولت سوئد انتقاد کرده بود.

دولت‌های اروپایی باید حکومت گروگان‌گیر و تروریست جمهوری اسلامی را با شدیدترین وجه ممکن به چالش بکشند. مماشات با این حکومت

آدمکش و باج دادن به این جانیان فقط باعث می‌شود این رژیم دست به گروگان‌گیری بیشتر بزند و با گسیل تروریست‌های اسلامی خود و با بهره‌گیری از باندهای آدمکش و مافیای مواد مخدر بین‌المللی اروپا را ناامن‌تر کند.

احمد رضا جلالی حق دارد شدیداً دولت سوئد را مقصر وضعیت خود بداند و اعلام کند برای نجات جان او دست روی دست گذاشته‌اند. اینجا دیگر همه ما ایرانیان خارج کشور و خصوصاً ایرانیان در کشور سوئد فشار بر دولت سوئد را باید صدچندان کنیم. طومار و اعتراض خیابانی و مراجعه به مجامع بین‌المللی تنها بخشی از اقدامات ما می‌تواند باشد.

در ایران نیز فعالین اجتماعی با اسم‌بردن از احمد رضا

جلالی خواهان آزادی او شوند. با قاطعیت تمام برای آزادی این انسان دردمند که جانش توسط جانیان اسلامی به بازی گرفته شده است اقدام کنیم. مسئول حفظ جان احمد رضا حکومت تبهکار اسلامی و مسئول پیگیری قاطع آزادی او دولت سوئد است. تا دیر نشده با همه توان به دفاع از حمید رضا جلالی برخیزیم. احمد رضا جلالی را تنها نگذاریم.

رکورد طلاق

منظر دریاکناری

سازمان ثبت‌احوال در تازه‌ترین گزارش خود اعلام کرده است که در سال ۱۴۰۲ استان تهران با ۶۳۳۴ هزار و ۹۷ طلاق ثبت شده، رکورددار میزان طلاق در سال گذشته است. آمار ثبت‌احوال کشور در سال ۱۴۰۲ تعداد ۲۰۲ هزار و ۱۸۳ طلاق در کل کشور را به ثبت رسانده است که پس از تهران استان‌های خراسان رضوی با ۲۱ هزار و ۶۴۳ مورد طلاق، خوزستان با ۱۱ هزار و ۵۶۶ طلاق، فارس با ۱۱ هزار و ۵۶ طلاق و اصفهان هم با ۱۱ هزار و ۳ مورد طلاق در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

عامل اقتصادی تنها یکی از بروزات طلاق در مقیاس وسیع اجتماعی است. هر چه جامعه از نظر اقتصادی ناامن تر باشد و مردم در وضعیت بد اقتصادی گرفتار آمده باشند ناهنجاری‌های اجتماعی نیز گسترده‌تر می‌شود. طلاق را اما نباید در زمره ناهنجاری‌های اجتماعی طبقه‌بندی کرد. باین وجود تأثیر فروپاشی اقتصادی در جامعه بر رشد طلاق نیز شدیداً دخیل است.

عامل فرهنگی طلاق مهم‌تر از هر عاملی است. جامعه ایران مداوماً در حال عبور از فرهنگ مردسالار و ضد زن است. زنان با همه وابستگی‌های شدید اقتصادی که به مردان دارند، دیگر اموال و دارایی مردم محسوب نمی‌شوند. یعنی با رشد فرهنگ جهانی برابری طلبانه و باز شدن فضای جهانی فرهنگ مدرن

و پیش روی جهانی به روی جامعه ایران، زنان و حتی مردان با پدیده طلاق همچون یک طاعون که باید از دستش فرار کرد گریزان نیستند. طلاق را در صورت عدم همدلی در زندگی مشترک می‌پذیرند، هر چند هنوز وابستگی اقتصادی زنان به مردان مانع استقلال بیشتر زنان می‌شود.

مذهب‌زدایی، به‌ویژه اسلام‌زدایی از زندگی مردم و دشمنی آشکار مردم با قوانین و باورهای ارتجاع اسلامی یک وجه مهم دیگر پشت‌پازدن به فرهنگ منحط اسلامی در باره خانه و خانواده و نقش زن در این مناسبات اسارت‌بار زن‌شویی است. بخش قابل‌توجهی از جوانان در حال حاضر زندگی مشترک بدون ازدواج را در ایران تجربه می‌کنند. همین رویکرد جدید فرهنگی و ضداسلامی باعث

می‌شود فاجعه‌بار بودن و ممنوعه بودن و تابو شدن
طلاق شدیداً زیر سؤال برود. با پیشرفت هر چه
بیشتر جامعه و تأمین اقتصادی هر چه بیشتر همه
شهروندان، این سنت دوران جامعه طبقاتی، فتوَدالی
نیز کم‌رنگ‌تر و بی‌خاصیت‌تر می‌شود. از طلاق باید
هر چه بیشتر هراس زدایی شود.

فرانسه: چاره‌های جز نبرد خیابانی نیست

پتی دبونیتاس

دور نخست انتخابات پارلمانی زودهنگام در فرانسه از صبح روز یکشنبه، ۳۰ ژوئن، دهم تیرماه، آغاز شد.

برنامه راست افراطی "اجتماع ملی" به رهبری "ژردن باردلا" و "مارین لوپن" که اوایل ماه جاری میلادی، در انتخابات پارلمان اروپا تقریباً با دوبرابر آرا، از ائتلاف امانوئل مکرون پیش افتاد روشن و سرراست است. حزبی ضد مهاجرت "بیگانه‌ستیز" ، ناسیونالیست و ضد اتحادیه اروپا.

در اوج تهاجم دولت امانوئل ماکرون به معیشت، رفاه، بهداشت، بیمه‌های بیکاری همراه با بالابردن سن بازنشستگی در فرانسه دور جدیدی از نبردهای بزرگ خیابانی که جلیقه زردها سازمان‌دهنده آن بودند در این کشور شروع شد. امانوئل ماکرون برای پایان‌دادن به هرآنچه مربوط به رفاه مردم بود قدرت را به دست گرفت؛ اما در برآورده کردن برنامه‌های ضد‌مردمی خود نسبتاً ناکام ماند. راه ناتمام ماکرون را حالا “باردِلا - لوپن” می‌خواهند به اتمام برسانند.

ویروس قدرت‌گیری “راست افراطی” در فرانسه در دامن “راست میانه” پرورش یافت و حالا این بلای اجتماعی به جان همه مردم فرانسه افتاده. گفته می‌شود انتخابات پارلمانی در فرانسه یک

رویارویی بین حزب راست‌گرای افراطی “اجتماع ملی” و حزب چپ‌گرای “جبهه مردمی نوین” است. این بیان همهٔ حقیقت نیست. هیچ حزب مخالفی مادام که برنامه رادیکال و انقلابی نداشته باشد صرفاً با اتکا به صندوق رأی نمی‌تواند راست موجود در فرانسه را شکست داده و جامعه را از بحران فعلی رها کند.

برنامه ماکرون با فراخوان به انتخابات زودهنگام بر این بود که جامعه را از سگ‌هار “راست افراطی” بترساند و تبدیل به اسیر قلاده به گردن “راست میانه” کند تا باز هم در ادامه سیاست‌های خود در قدم‌هایی آهسته‌تر اما پیوسته دستاوردهای رفاهی جامعه را تاراج کند.

مهار این راست فاشیست و خطرناک که تصمیم گرفته است با عوام‌فریبی تیشه به ریشه زندگی مردم بزند فقط با تعرض وسیع خیابانی ممکن نیست. پاسخ‌دادن قاطع به این راست با یک برنامه قوی سوسیالیستی که بخواهد و بتواند قدرت سیاسی را به دست بگیرد ممکن می‌شود. به همین دلیل تعرض خیابانی جلیقه زردها ناکافی و بدون برنامه‌ریزی و بدون وجود یک حزب سیاسی انقلابی به نتیجه نرسید. این برنامه نمی‌تواند صرفاً انتخاباتی باشد. فرانسه به‌عنوان کشور کمون پاریس باید به گذشته انقلابی خود بازگردد و تیشه به ریشه سرمایه‌داری بزند تا رها شود.

کشتار مردم در کنیا به جرم اعتراض به فقر

سیاوش آذری

بنا بر گزارش سازمان دیدبان حقوق بشر دست کم ۳۰ نفر در تظاهرات که علیه قوانین مالیاتی در کنیا شکل گرفته بود، کشته شدند. این تظاهرات که توسط نیروهای امنیتی کنیا به خون کشیده شد به رهبری جوانان در اعتراض به ارائه بودجه ۲۰۲۴-۲۰۲۵ در پارلمان در ۱۳ ژوئن، با احتساب مالیات بر ارزش افزوده ۱۶ درصدی بر نان و مالیات سالانه ۲,۵ درصدی بر خودروهای شخصی شکل گرفت. لازم به ذکر است که رئیس‌جمهور کنیا تسلیم خواسته‌های جوانان شد و روز چهارشنبه پیش‌نویس بودجه که در آن مالیات‌های متعددی

را در نظر گرفته بود، پس گرفت.

داستان آشنا است. در یک سو سرمایه و دولت یک‌درصدی‌ها که تنها باهدف سوداندوزی به استثمار کارگران و غارت ثروت اجتماعی، منابع طبیعی و نابودی انسانیت، طبیعت و زندگی در حرکت‌اند و در سوی مقابل اکثریت ۹۹ درصدی که به دفاع از منزلت و معیشت انسان، حقوق انسانی و مدنیت، طبیعت و زندگی برخاسته‌اند.

وضع قوانین مالیاتی از جنس مالیات بر اقلام پایه‌ای موردنیاز مردم، از جمله مواد خوراکی، در کنار مالیات بر مزد کارگران و مزدبگیران و معافیت سرمایه‌های خرد و کلان از پرداخت مالیات‌بردرآمد یکی از شناخته‌شده‌ترین روش‌ها

برای انتقال ثروت اجتماعی به سرمایه است. این سیاست‌های اقتصادی با ادعای مقابله با و خروج از بحران توجیه می‌گردند. اما نکته اینجاست که خود این بحران‌ها محصول روابط تولید اجتماعی سرمایه‌داری هستند؛ تا سرمایه و حاکمیت سرمایه‌داری هست بحران و فقر و فلاکت عمومی خواهد بود. بحران اصلی موجودیت سرمایه و جامعه سرمایه‌داری است.

اما موجودیت بحران‌زای سرمایه همچنین آبستن نفی وضع موجود و حاکمیت سرمایه است؛ سرمایه هم‌زاد گورکنان خود است. راه حال واقعی برای خروج از بحران همه‌جانبه سرمایه راهی است که جوانان در کنیا، همچون جوانان و مردم آزادی‌خواه در ایران، افغانستان، آمریکای لاتین،

اروپا و تمامی جهان پیش روی ما قرار می‌دهند:
سرنگونی انقلابی حاکمیت سرمایه‌داری و دولتش
و برقراری جامعه‌ای انسانی که بر سر درش "به
هر کس به اندازه نیازش و از هر کس بر حسب
توانش" نقش شده باشد. شرط لازم تحقق این امر
اما سازماندهی و تشکل در احزاب انقلاب انسانی
همچون حزب کمونیست کارگری است.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال